KIBRIS

Yazan: Cemil Konyar - 26 Aralık 2008

Sayın Abtullah Gül ve Tayyip Erdoğan'ın ağız birliği ile aynı gafı yaparak şunları söyledikleri hala hafızalarımızda sanırım.

Gül: Eğer o politikaları uygulamasaydık, bizi de Suriye'yi Lübnan'dan çıkardığı gibi Kıbrıs'tan çıkarırlardı.

Erdoğan: Mevcut politikaları sürdürseydik Lübnan'la Suriye gibi olurduk. Birileri bize çık derdi kuzu kuzu çıkardık demişlerdi.

Bu politakalar yüzünden az kalsın, Kıbrıs Annan planı ile elimizden bir kez daha masada çıkıyordu. Oysa hukuken en haklı davamız Kıbrıs'da hukuken işgalci olmamızda mümkün değildi. Ve yine Kıbrıs'ı Girit sonu bekliyordu.

Bu sıralar Türk ve Rum tarafları yeniden görüşme masasında ve bir çok konuda anlaştıklarını söyleyen taraflar, her halde Türk tarafının kıyaklarına, yine hayır diyerek kayıtsız kalmayacak, eline geçecek tarihlerine ait enonis (adanın Yunanistan'a ilhakı) fırsatını kaçırmayacaktır.

Peki haklılığımızın teminatı olan Londra Zürih anlaşmalarına kadar tarihsel süreçte Kıbrıs'a bakalım.

Malumumuz Kıbrıs 21 Eylül 1571 yılında Osmanlı hâkimiyetine girerken Venediklilerin elinde bulunan Kıbrıs; Ortodoks ve Katolik Hıristiyanlar tarafından ezilen halk. Ve yine korsanların üs kurduğu dolayısı ile ticaret yolunun güvenliğinin bozulduğu yerdi. Adanın hâkimiyetimize geçmesi ile 572 hane ve fetihten sonra ordudan 3779 askerin yerleşimi sağlanmış, ikameti ve yaşamı kolaylaştırıcı yasalar çıkarılmıştı.

Osmanlı kayıtlarına göre 1831 tarihli nüfus sayımında, sadece erkekler sayılmış ve 29780 i gayrimüslim 15585 ide Müslüman olan halktan oluşmakta idi.1777 yılında rahip kyprianos'a göre 84 bin olan toplam nüfusun 47 bini Türk, 37 bini Rum'dur. Üretim yapılan arazinin yarısı Türklerin, ticari faliyetin yarısından fazlasına sahip olan Türkler böylelikle Kıbrıs ticaretine de hâkimdi.

Rus harbinin (1877- 1878) patlak vermesiyle çeşitli nedenlerden 4 Haziran 1878 de adayı Büyükbiritanya imparatorluğuna (İngiltere) kiraya vermesi ile **300 yıllık Türk hakimiyeti** sona ermiş, adadaki dengeler bir kez daha değişmiştir. 1. dünya savaşında Almanya'nın yanında yer almasına mütakip, İngiltere anlaşmayı tek taraflı

fesh ederek adayı ilhak etmiştir. Lozan anlaşması ile de tamamen ve hukuken adanın sahipleri olmuşlardır. Halka İngiliz veya Türk vatandaşlığı arasında tercih yapmaları istenmiş böylelikle kabul etmeyen Türklerden 30 bin'i daha adayı terk etmiştir.

İkinci dünya savaşı ile dünya dengelerin değişmesi ile teker teker sömürgelerini terk eden İngiltere'de 1956 yılında, Kıbrıs'ın kendi geleceğini tayin etme (self-determinasyon) eğilimleri ortaya çıkmış,bunun üzerine ilk yunanlılar ada için BM ye başvuru yapsada, BM tarafından hazırlanan plan tarafları memnun etmiyordu. BM taraflar arasında çözüme bakacağı kararından sonra yunanlılar topraklarına katamamış, İngiltere elinden kaçırmış, Türkler ise geri alamamıştır**. Londra ve Zürih te yapılan görüşmeler sonucu ittifak anlaşması ile İngiltere, Yunanistan, Türkiye Kıbrıs'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve anayasal düzenin garantisi olmuşlardır.** 15-16 Ağustos 1960 tarihinde Kıbrıs cumhuriyeti adı ile %70 Rum %30 Türk ortaklığından kurulan devlete cumhurbaşkanı Rumlardan baş piskopos Makarios Türklerden ise Dr Fazıl Küçük yardımcısı oluyordu. Bu düzen fazla sürmüyor, enonis hayaliyle tutuşan Rumlar tarafından düzen bozuluyor; Türklere karşı katliam eylemleri ile hayalleri olan enonis biraz daha yaklaşırken Türkiye olayları BM'lere götürüyor ancak hazırlanan bildiri metni hiçte hoş olmuyordu. Kıbrıs Cumhuriyetin Türklere yaptığı eziyetlere vurgu yapan metin ile Rumlar asli unsur oluyordu. Türk tarafını bütün hukuki girişimlerine rağmen sonuç alınamıyordu.

20 Temmuz 1974 Türkiye insanlık dışı hareketlere ve katliama dur diyordu.

Lefkoşa'da Aşağı Dikmen'de sohbet ettiğim mücahit amcanın harekât öncesi Rumlarla iş birliği yapan Türklerin verdirdikleri kayıpları anlatırken gözlerinden dökülen gözyaşları ile beraber, dudaklarından dökülen ve şu an yazmamın uygun olamayacağı sözleri hala kulaklarımda.

Yıllardır ambargo altında ezilen halk nüfus oranının düşmesi, ekonomik zorluklara Anavatan'ın çare olmaması ise ayrı bir konuyu teşkil eder. Pire'ye kızıp yorgan yakma deyimi, bu konuda şu eşleme ile can bulur. Ekonomik sıkıntılar için, **egemenliğin devri ile beraber çekilen eziyetlerin geri dönüşümünü sağlamaya değer mi?.** Yakın dönem örnekleri Avrupa'nın ortasında Bosna, Ortadoğu'da Irak varken. Ve eskiden olan şimdilerde kayıp olan, siyasi iradenin her geçen gün devam eden uyanma sürecinin devam etmesi umudu ile…

Yorum Ekle

Cemil Konyar